

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving

Directie Juridische en Operationele Aangelegenheden

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Bezoekadres

Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 79 11
Fax (070) 3 70 79 00

Datum	13 september 2007
Ons kenmerk	5505900/07
Uw kenmerk	2060719650
Onderwerp	Antwoord kamervragen over de jeugdterreur in Utrecht

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

In antwoord op uw brief van 29 juni 2007 deel ik u mede dat de vragen van de leden Spekman, Bouchibti en Kuiken (PvdA) van uw Kamer over jeugdterreur in Utrecht, mede namens mijn ambtgenoten van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en voor Jeugd en Gezin, worden beantwoord zoals aangegeven in de bijlage bij deze brief.

De Minister van Justitie,

Antwoorden van de minister van Justitie, mede namens de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en voor Jeugd en Gezin op de vragen van de leden Spekman, Bouchibti en Kuiken (PvdA) over jeugdterreur in Utrecht (ingezonden 29 juni 2007, nr. 2060719650).

Vraag 1

Hoe kan het dat de tienerterreur in een Utrechtse wijk 1) al een jaar voortduurt terwijl er niet wordt ingegrepen? Vindt u dit aanvaardbaar? Zo neen, hoe wilt u deze besluiteloosheid doorbreken en in de toekomst voorkomen?

Antwoord 1

De burgemeester van Utrecht heeft de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties laten weten dat er inderdaad sprake is van een specifieke jeugdproblematiek in de betreffende wijk. Een deel van de kinderen kampt met ernstige gedragsproblemen: kinderen misdragen zich tegen andere kinderen en ouderen, zijn slecht aanspreekbaar en accepteren geen gezag. Daarnaast zijn er signalen van seksuele intimidatie en geweld tussen kinderen onderling in het betreffende gebied. De genoemde signalen waren sinds een half jaar voor de berichtgeving in de media in beeld bij het wijkbureau, hulpverlening en politie. De feiten waarover de gemeente Utrecht beschikt bevestigen overigens nog niet in alle scherptheit het beeld van stelselmatige misdrijvingen op seksueel vlak tussen kinderen zoals dat in de media werd geschetst.

Als reactie op de signalen zijn er direct stappen gezet om tot een aanpak te komen. Hiervoor verwijs ik naar het antwoord op vraag 2 van de vragen van de heer Brinkman (kenmerk 2060719610) over hetzelfde onderwerp.

Het optreden van het bestuur van de gemeente Utrecht is een lokale aangelegenheid. Het lokale bestuur legt hierover verantwoording af aan de gemeenteraad. Naar aanleiding van een raadsbreed gesteunde motie in de gemeenteraad is een plan van aanpak opgesteld voor het betreffende gebied. Dit plan van aanpak omvat zowel maatregelen voor de korte termijn als voor de wat langere termijn. Deze zijn gericht op buurt, eventuele daders, eventuele slachtoffers, ouders, bewoners en de Marokkaanse gemeenschap in het algemeen en op samenwerking en regie tussen betrokken instellingen.

Het kabinet treedt niet in deze verantwoordelijkheidsverdeling tussen rijk en gemeente.

Vraag 2

Is het bij misdrijven, zoals die in dit artikel beschreven worden, voor de politie noodzakelijk dat er aangifte wordt gedaan voordat zij effectief kunnen optreden? Vindt u het aanvaardbaar dat de slachtoffers hierdoor langer blootstaan aan mishandelingen? Zo neen, wat wilt u daaraan doen?

Antwoord 2

Op zichzelf kan de politie een onderzoek instellen zonder dat er een aangifte is gedaan. Om richting te geven aan het onderzoek en om de zaak bewijstechnisch rond te krijgen, alsmede voor de toepassing van dwangmiddelen, is een aangifte veelal onontbeerlijk. Voor een zo effectief mogelijk optreden van politie, maar ook in het belang van de slachtoffers, is het derhalve van groot belang dat in een zo vroeg mogelijk stadium aangifte wordt gedaan. Overigens verwijs ik naar het antwoord op vraag 3 van het lid Brinkman.

Vraag 3

Signaleert u op meer plaatsen dat ouders zich onvoldoende bemoeien met hun kinderen en de misstappen die zij begaan? Speelt dit probleem in sterke mate binnen de Marokkaanse gemeenschap? Zijn er meer groepen in de maatschappij te identificeren waar dit voor geldt?

Antwoord 3

Er zijn op meer plaatsen ouders die zich onvoldoende bemoeien met hun kinderen en de misstappen die zij begaan. Dit speelt ook binnen de Marokkaanse gemeenschap. Het gaat mij te ver om te stellen dat dit "in sterke mate" in die gemeenschap speelt.

De Minister voor Jeugd en Gezin zal de komende tijd in overleg met de G4- burgemeesters bespreken welke groepen te identificeren zijn waar het genoemde probleem voor geldt en of het een en ander moet leiden tot bijstelling van de aanpak en de landelijke kaders die hiervoor gelden.

Vraag 4

Welke maatregelen neemt u om de betrokkenheid van ouders bij hun kinderen te vergroten? Bestaan er goede voorbeelden voor een dergelijke aanpak, en hoe worden die verspreid?

Antwoord 4

In het lopende beleid van de Minister voor Jeugd en Gezin zijn al maatregelen voorhanden om de betrokkenheid van ouders bij hun kinderen te vergroten, zoals consultatiebureaus. Ook op het terrein van onderwijs worden veel maatregelen getroffen om de ouders betrokken te laten zijn bij hun kinderen. De Minister voor Jeugd en Gezin werkt wel aan een intensivering van de maatregelen. Door een landelijk netwerk van Centra voor Jeugd en Gezin (CJG's) kunnen ouders sneller ondersteuning krijgen bij de opvoeding van hun kind. Ook is wetgeving in de maak waarmee eerder een ondertoezichtstelling kan worden toegepast, en waarmee ouders kunnen worden verplicht om opvoedingsondersteuning te aanvaarden.

Momenteel bekijkt de Minister voor Jeugd en Gezin met de G4 en de VNV of er, in aanvulling op de huidige maatregelen nog extra instrumenten nodig zijn om de medewerking van ouder en kinderen aan opvoedingsprogramma's via drang en dwang af te dwingen.

Er zijn allerlei kenniscentra waarin goede voorbeelden van deze maatregelen te vinden zijn. Een goed voorbeeld daarvan is het Nederlands Jeugdinstuut (Nji) waar veel resultaten van pilots en onderzoeken en cursussen beschikbaar zijn, ook op het gebied van ouderbetrokkenheid.

Vraag 5

Hebben politie en hulpverleners momenteel genoeg mogelijkheden om ongewenst gedrag en misdrijven van kinderen adequaat te bestrijden en te voorkomen? Waar bestaan die mogelijkheden uit?

Vraag 6

Deelt u de mening dat de politie en hulpverleningsinstanties meer bevoegdheden moeten hebben om in dit soort situaties slachtoffers te beschermen, en daders effectief te behandelen?

Vraag 7

Wat gaat u doen om hiervoor te zorgen?

Antwoord 5, 6 en 7

De politie komt op straat in contact met jongeren. Hierbij ligt de focus op het kennen van de jongeren en het aanspreken op hun gedrag. Indien dit niet voldoende is kan gebruik gemaakt worden van repressieve maatregelen. Bij signalen dat een jongere dreigt af te glijden of dat een jongere zorg nodig heeft, wordt de jongere doorverwezen naar de hulpverlening.

Voor de politie worden de al bestaande mogelijkheden uitgebreid indien het voorstel van wet maatregelen ter bestrijding van voetbalvandalisme en ernstige overlast na instemming van Uw Kamer inwerking zal treden. Hierin zijn nieuwe instrumenten opgenomen door de burgemeester bevoegdheid te geven om bijvoorbeeld een gebiedsverbod of meldingsplicht op te leggen, en de Officier van Justitie een contactverbod of een begeleidingsplicht. Het kabinet onderzoekt, gevolgd door de motie van het lid Depla, of de begeleidingsplicht ook door de burgemeester opgelegd zou moeten kunnen worden.

Ik heb op dit moment geen reden om te veronderstellen dat er sprake is van onvoldoende mogelijkheden en bevoegdheden bij de hulpverleners en politie. Welke mogelijkheden er zijn heb ik in mijn antwoord op vraag 4 betrokken. In overleg met de G4 burgemeesters zal besproken worden of de bevoegdheden voldoende zijn.